

A doua scrisoare - Logos

Maria-Eugenia Olaru

Bogată mult eram în sărăcie,
Căci nestatornică de-i slava lumii
și norocirea schimbătoare,
deasupra-I Inima cea mare
ce pentru noi, din îndurare,
vândut S-a dat, și lumii prins,
și judecat, și răstignit,
de marea-I Dragoste cuprins,
ne-a înălțat prin firea Sa
durerea și-umilință să putem ierta.
De-i adîncită-n sinea ei durerea,
Lumina de-i pe chip răsfrântă,
Va fi doar taină lacrima ascunsă
și mângâierea jertfei din Iubire sfântă.
Căci din surâs iertarea de-nflorește
E mult mai blandă-n sinea ei Iubirea,
în liniște și alinare tandră stă zidirea,
și-i mângâiere tainică-n adânc rostirea.12.09.2000